

sere, men hvis man i en region har en meget, meget god idé, kunne den jo godt kopieres til nogle af de andre regioner.

Jeg har været på rundtur flere gange til alle regionerne og været flere steder, hvor jeg har set rigtig gode ting. Forslaget er bare: Man behøver jo ikke i alle regioner at opfinde den dybe tallerken. Tag ved lære af hinanden! Copy best practice! Det var det, jeg prøvede at udtrykke der.

Kl. 15:54

Formanden:

Så er det hr. Flemming Møller Mortensen, før hr. Jens Peter Vernersen også får ordet som medspørger.

Hr. Flemming Møller Mortensen, værsgo.

Kl. 15:54

Flemming Møller Mortensen (S):

Vi har jo et ordsprog, som er meget rigtigt, nemlig at det er menneskeligt at fejle. Man kan sige, at lige så snart man har med menneskelige procedurer at gøre, eller sagt på en anden måde, procedurer, som bliver udført af mennesker og ikke af maskiner, så er der i hvert fald en fejlmargin til stede. Det vil der også være på det her område. Og det vil der være, uanset hvad vi gør.

Men jeg vil godt lige igen anholde ministeren lidt med hensyn til det med standardisering. For den 22. januar – det er ikke mange uger siden – havde vi en lang debat her i Folketingssalen om standarder på hygiejneområdet. Jeg må sige, at hvis jeg kigger tilbage på ministerens citat om det med at eliminere fejl ved fejlmedicinering og så det, ministeren stod og sagde her i Folketingssalen og argumenterede for, hvad angår hygiejne, så er der bestemt ingen sammenhæng i, hvad det er, ministeren vil bruge standardisering til, for ministeren talte meget, meget kraftigt mod standardisering af hygiejnestandarder på landsplan. Det synes jeg i og for sig godt – nu er det jo sundhed, vi taler om her i dag – jeg ville have et svar fra ministeren på.

Kl. 15:55

Formanden:

Ministeren.

Kl. 15:55

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Det er rigtigt, at det er menneskeligt at fejle. Derfor skal vi selvfølgelig også sørge for, at i de processer, hvor der indgår fejlmuligheder, skal disse reduceres mest muligt. Min påstand er bare, at jeg kan se, at der rundt omkring i landet er nogle steder, hvor man er bedre end andre ste-

der, og lad os da så tage ved lære af dem, der gør det godt, og lad deres processer og deres måder at organisere tingene på gøre sig gældende der, hvor de gør det mindre godt. Men det er jo ikke nogen processer og standardiseringer, vi kan lave herinde fra Christiansborg.

Man kan lave sine processer og eventuelt også standardprocedurer, når man har evalueret sine nuværende processer og har fundet ud af, hvor der er fejlkilder, og så kan man via fejlkilderne forsøge at forbedre tingene. Det tror jeg er en evig proces, som man skal blive ved med, for som hr. Flemming Møller Mortensen selv siger, er det menneskeligt at fejle, og derfor vil der hele tiden komme nye fejl til, som vi løbende, altid og hele tiden skal bruge til at forbedre vores systemer og vores måde at gøre tingene på.

Kl. 15:56

Formanden:

Så er det hr. Jens Peter Vernersen med mulighed for to korte spørgsmål, før hr. Flemming Møller Mortensen stiller sit sidste spørgsmål. Værsgo til hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 15:56

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg synes, at der først og fremmest er grund til at sige tak til hver eneste medarbejder i sundhedsvæsenet, som bidrager til disse indberetninger, for de er jo helt afgørende og giver nyttig viden.

Det, der selvfølgelig er problematisk, er de mange fejl, der er i forbindelse med medicingivningen. Der kommer så flere forskellige tekniske forklaringer fra ministeren, fordi man skal afbøde et problem – det er jo sådan set det, der er årsagen.

Ministeren taler jo ikke meget om den virkelighed, der er på f.eks. medicinske afdelinger, hvor der er betydelig personalemangel. Vi ved, at patienterne ligger på gangene, vi ved, at det er der, der er flest vakante, flest ubesatte stillinger, og vi ved også, at når man har vikarer inde til at løse opgaverne, er der mange flere fejlmuligheder, og der sker mange, mange flere fejl.

Det vil sige, at man har etableret en virkelighed, hvor der opstår fejl, og så prøver man bag efter at løse problemet. Det var måske klogere at tænke på, om der ikke i det sundhedsvæsen, der er presset frem under VK-regeringen, ligger en betydelig årsag til det, der sker derude, nemlig at de mangler personale på de medicinske afdelinger, at de bruger vikarer, og at patienterne ligger på gangene og alt det, vi har talt så meget om. Er det ikke den virkelige årsag?